

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Budai Közponi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία)**
στις 24 Ιανουαρίου 2017 — GT κατά HS

(Υπόθεση C-38/17)

(2017/C 178/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budai Közponi Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Felperes: GT

Alperes: HS

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται η ανατεθείσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αρμοδιότητα για διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών,

οι θεμελιώδεις αρχές του δικαίου της Ένωσης περί ισότητας ενώπιον του νόμου, πραγματικής δικαστικής προσφυγής και δίκαιης δίκης, καθώς και

ορισμένα στοιχεία του προοιμίου της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ («[εκτιμώντας] [...] ότι στα δύο κοινοτικά προγράμματα σχετικά με την πολιτική προστασία και ενημέρωση των καταναλωτών έχει υπογραμμισθεί η σημασία της προστασίας και ενημέρωσης των καταναλωτών από την ύπαρξη καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις· ότι η προστασία αυτή πρέπει να εξασφαλίζεται μέσω νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων, είτε εναρμονισμένων στο κοινοτικό επίπεδο είτε θεσπιζόμενων απευθείας σ' αυτό το επίπεδο· ότι, σύμφωνα με την αρχή που διατυπώνεται μέσα σε αυτά τα δύο προγράμματα υπό τον τίτλο “προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών”, οι αποκτώντες αγαθά ή υπηρεσίες πρέπει να προστατεύονται από τις καταχρήσεις ισχύος εκ μέρους του πωλητή ή του παρέχοντος υπηρεσίες, ιδίως από τις συμβάσεις προσχωρήσεως και από τον καταχρηστικό αποκλεισμό βασικών δικαιωμάτων μέσα στις συμβάσεις· ότι είναι δυνατόν να επιτευχθεί αποτελεσματικότερη προστασία των καταναλωτών με τη θέσπιση ενιαίων κανόνων σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες· ότι αυτοί οι κανόνες πρέπει να εφαρμόζονται σε κάθε σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ ενός επαγγελματία και ενός καταναλωτή· ότι, συνεπώς, εξαιρούνται από την παρούσα οδηγία οι συμβάσεις εργασίας, οι συμβάσεις που αφορούν κληρονομικά δικαιώματα, οι συμβάσεις οικογενειακού δικαίου καθώς και οι συμβάσεις που αφορούν τη σύσταση και το καταστατικό εταιρειών· ότι ο καταναλωτής πρέπει να απολαύει της αυτής προστασίας στα πλαίσια της προφορικής όσο και της γραπτής σύμβασης, στην τελευταία δε περίπτωση, ανεξάρτητα απ' το αν οι όροι της σύμβασης περιέχονται σε ένα ή περισσότερα έγγραφα· ότι παρ' όλα αυτά, ως έχουν σήμερα οι εθνικές νομοθεσίες, μόνον μερική εναρμόνιση είναι δυνατή· ότι, ιδίως, μόνον οι συμβατικές ρήτρες για τις οποίες δεν υπήρξε ατομική διαπραγμάτευση αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας οδηγίας· ότι έχει σημασία εν προκειμένω να δοθεί στα κράτη η δυνατότητα, τηρουμένης της Συνθήκης, να παρέχουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας στον καταναλωτή μέσω εθνικών διατάξεων αυστηρότερων από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας· [...] ότι οι συμβάσεις πρέπει να συντάσσονται με σαφή και κατανοητό τρόπο· ότι ο καταναλωτής πρέπει να έχει πράγματι την ευκαιρία να λάβει γνώση όλων των ρητρών και ότι σε περίπτωση αμφιβολίας πρέπει να υπερισχύσει η πιο ευνοϊκή ερμηνεία για τον καταναλωτή· [...]» και, τέλος,

τα άρθρα 4, παράγραφος 2, και 5 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ

σε εθνική νομολογία έχουσα κανονιστικό [δεσμευτικό] χαρακτήρα η οποία:

- α) δεν επιβάλλει σε αντισυμβαλλόμενο του καταναλωτή, ως προϋπόθεση του κύρους της συμβάσεως, υποχρέωση παροχής στον καταναλωτή της δυνατότητας να λάβει γνώση, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, συμβατικών ρητρών οι οποίες έχουν συνταχθεί με σαφή και κατανοητό τρόπο και αποτελούν το κύριο αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως, συμπεριλαμβανομένης της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται για την καταβολή κεφαλαίων που αφορούν σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα, κατά τρόπο ώστε η σύμβαση να μην πάσχει ακυρότητα, και/ή
- β) επιτρέπει σε αντισυμβαλλόμενου του καταναλωτή να κοινοποιήσει (για παράδειγμα, με ιδιαίτερο έγγραφο) συμβατικές ρήτρες οι οποίες έχουν συνταχθεί κατά τρόπο σαφή και κατανοητό και αποτελούν το κύριο αντικείμενο της εν λόγω συμβάσεως, συμπεριλαμβανομένης της συναλλαγματικής ισοτιμίας που εφαρμόζεται για την καταβολή κεφαλαίων που αφορούν σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα, σε χρόνο κατά τον οποίο ο καταναλωτής έχει ήδη ανέκκλητα δεσμευτεί να εκτελέσει τη σύμβαση, χωρίς το γεγονός αυτό να αποτελεί λόγο ακυρότητας της συμβάσεως;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) στις 14 Φεβρουαρίου 2017 — Gmalieva s.r.o. κ.λπ. κατά Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Υπόθεση C-79/17)

(2017/C 178/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Gmalieva s.r.o., Celik KG, PBW GmbH, Antoaneta Claudia Gruber, Play For Me GmbH, Haydar Demir

Καθή: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί συνεπές κατά την έννοια των άρθρων 56 επ. ΣΛΕΕ εθνικό μονοπωλιακό καθεστώς τυχερών παιγνίων, κύρια σημεία του οποίου — όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας, στην οποία
- α) τα πραγματικά περιστατικά είναι δυνατόν να αποδεικνύονται και να εκτιμώνται βάσει αποδεικτικών μέσων που προσκομίζονται από δημόσιες αρχές και ιδιώτες διαδίκους και βάσει παγκοίνως γνωστών αποδείξεων (βλ., συναφώς, C-685/15) και
- β) η νομική εκτίμηση άλλων εθνικών δικαστηρίων που δεν στηρίχθηκαν σε αυτοτελή έλεγχο συνέπειας δεν είναι δεσμευτική (βλ., συναφώς, C-589/16)

και η οποία, δεδομένου ότι τηρεί τους όρους αυτούς, τεκμαίρεται ότι είναι σύμφωνη προς την αρχή της δίκαιης δίκης του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — είναι τα ακόλουθα:

— η εξάρτηση από το παίγνιο δεν αποτελεί κοινωνικό πρόβλημα που να δικαιολογεί κρατική παρέμβαση,

— τα απαγορευμένα τυχερά παίγνια δεν αποτελούν αξιόποινες πράξεις, αλλά απλώς (ακόμη και αν η συχνότητά τους είναι μεγάλη) διαταράξεις διοικητικής και αστυνομικής τάξεως,